



PROP DE VOSALTRES

La Iniciació Cristiana

Al llarg de tot l'any, però d'una manera especial durant aquest temps de Pasqua, molts infants i joves de la nostra diòcesi reben els sagraments de la Iniciació Cristiana: el Baptisme, pel qual entren a formar part de l'Església; la Confirmació, que els fa testimonis de la fe enmig del món; i l'Eucaristia, per la que arriben a ser comensals de la Mesa del Senyor i a participar plenament del Banquet Eucarístic. Com a Bisbe vull manifestar-vos l'alegria que sento quan, en les meues visites pastorals a les parròquies, he tingut l'ocasió de trobar-me amb molts xiquets i xiquetes que assisteixen a la catequesi i comprovar amb quina il·lusió s'estan preparant per a rebre el Senyor el dia de la seua Primera Comunió. També m'he reunit amb molts joves i he pogut veure l'interès amb què segueixen el procés de la seua preparació per a la Confirmació. Ells, junt amb els xiquets que al llarg de tot l'any reben les aigües baptismals, són una esperança per a la nostra diòcesi.

Des d'aquí vull agrair als pares i als iaïos, que en molts casos també sou decisius en l'educació cristiana dels vostres néts, l'interès que mostreu en que reben els sagraments que són la base i el fonament perquè



puguen construir la seua vida cristiana sobre la roca que és Crist. Gràcies a la vostra preocupació, ells poden arribar a conèixer millor Jesucrist i créixer en el desig de viure en amistat amb Ell. Que descobrisquen que per a vosaltres és important la seua assistència a la catequesi i que siguin bons cristians. Acompanyeu-los en el camí de la fe i de la vida cristiana. En aquest moment de la història de l'Església, el testimoni d'una fe viscuda en el si de la família

és decisiu, perquè ni la cultura ni la societat que ens envolta valora positivament la fe cristiana. Us demano que no menyspreu la fe en la que estan creixent en la catequesi parroquial.

Vull manifestar la meua gratitud a tantes i tants catequistes que dediquen generosament part del seu temps i un gran esforç a transmetre la fe a aquests infants i joves. Per a vosaltres, el dia de la seua Primera Comunió o de la Confirmació és tam-

bé un moment d'alegria. Veieu que el vostre esforç d'alguna manera ha produït fruit: un xiquet o una xiqueta que rep el Senyor en l'Eucaristia i els joves que reben el do de l'Esperit Sant en la Confirmació estan acollint una gràcia que, sens dubte, produirà fruits en la seua vida. No sabem com ni quan, però tenim la seguretat que Déu no els abandonarà. Malgrat que el vostre treball de vegades us puga parèixer dur i ingrat, no us desanimeu. Penseu en lo importants que han sigut per a la nostra vida cristiana les persones que van ser els nostres catequistes quan érem xiquets.

Als sacerdots de la diòcesi us vull exhortar a acollir amb amor les famílies d'aquests infants i joves i que prepareu amb il·lusió les celebracions dels sagraments de la Iniciació Cristiana. Si veuen que per a vosaltres aquest moment de la seua fe és important, també ells arribaran a valorar-lo. No oblideu que si per gràcia de Déu algun d'aquests xiquets i joves se sent cridat a la santedat i a l'amistat amb Crist, ha valgut la pena entregar tota la nostra vida al Senyor.

Felicitats a tots. Rebeu la meua benedicció.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

De què parlem quan parlem de pau? (i III)

La pau és l'encaix, però aquest encaix és un categoria a la vegada espacial i temporal. Si a una persona se la fa córrer més del que pot, entra en conflicte; comença a esbufegar i, finalment, para; mentre que si a una altra se la fa anar més lenta del seu ritme natural, també entra en conflicte, perquè la cursa li resulta tediosa, li manca tensió. Estar en pau és trobar el propi ritme, ni poca, ni massa tensió; és encertar aquell ritme que ni cansa, ni avorreix.

Aquí rau el secret de la vertadera salut i de la vertadera pau amb un mateix: trobar la perfec-

ta correlació entre la part i el Tot. Aquesta relació entre la part i el cos es pot aplicar a molts altres àmbits de la vida quotidiana: a l'entorn familiar, a l'entorn professional o a l'entorn natural.

Quan, per exemple, un membre de la família no està en el lloc que li correspon, no és tractat com es mereix per la seva edat, s'esdevé el conflicte. A un jove li molesta que el tractin com a un infant, però a un avi també li desagrada que el tractin com a un nadó. Cadascú vol ser tractat com correspon al seu nivell i dignitat.

Quan no es respecten les singularitats i s'imposa un estil homogeni, es trenca la unitat del Tot que es fa de la conjunció d'elements diferents.

El pare, per exemple, té un rol dins del conjunt familiar que no pot ser substituït per l'avi i el fill gran té un paper que és diferent del fill petit.

Quan es desordenen els rols i les funcions, s'esdevé la tensió, el conflicte, es perd la pau familiar.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

La Iniciación Cristiana

A lo largo de todo el año, pero de una manera especial durante este tiempo de Pascua, muchos niños, niñas y adolescentes de nuestra diócesis reciben los sacramentos de la Iniciación Cristiana: el Bautismo, por el que entran a formar parte de la Iglesia; la Confirmación, que los hace testigos de la fe en medio del mundo; y la Eucaristía, por la que llegan a ser comensales de la Mesa del Señor y a participar plenamente del Banquete Eucarístico. Como Obispo quiero manifestaros la alegría que siento cuando, en mis visitas pastorales a las parroquias, he tenido la ocasión de encontrarme con muchos niños y niñas que asisten a la catequesis y comprobar con qué ilusión se están preparando para recibir al Señor el día de su Primera Comunión. También me he reunido con muchos jóvenes y he podido ver el interés con el que siguen el proceso de su preparación para la Confirmación. Ellos, junto con los niños que a lo largo de todo el año reciben las aguas bautismales, son una esperanza para nuestra diócesis.

Desde aquí quiero agradecer a los padres y a los abuelos, que en muchos casos también son decisivos en la educación cristiana de vuestros nietos, el interés que mostráis en que reciban los sacramentos que son la base y el fundamento para que puedan construir su vida cristiana sobre la roca que es Cristo. Gracias a vuestra preocupación, ellos pueden llegar a conocer mejor a Jesucristo y crecer en el deseo de vivir en amistad con Él. Que ellos descubran que para vosotros es importante su asistencia a la catequesis y que sean buenos cristianos. Acompañadles en el camino de la fe y de la vida cristiana. En este momento de la historia de la Iglesia, el testimonio de una fe vivida en el seno de la familia es decisivo, porque ni la cultura ni la sociedad que nos rodea valora positivamente la fe cristiana. Os pido que no despreciéis la fe en la que están creciendo en la catequesis parroquial.

Quiero manifestar mi gratitud a tantas y tantos catequistas que dedican generosamente parte de su tiempo y un gran esfuerzo a transmitir la fe a estos niños y jóvenes. Para vosotros, el día de su Primera Comunión o de su Confirmación es también un momento de alegría. Veis que vuestro esfuerzo de algún modo ha producido fruto: un niño o una niña que recibe al Señor en la Eucaristía y los jóvenes que reciben el don del Espíritu Santo en la Confirmación están acogiendo una gracia que, sin duda alguna, producirá frutos en su vida. No sabemos cómo ni cuándo, pero tenemos la seguridad de que Dios no les abandonará. A pesar de que vuestro trabajo a veces os pueda parecer duro e ingrato, no os desaniméis. Pensad en lo importantes que han sido para nuestra vida cristiana las personas que fueron nuestros catequistas cuando éramos niños.

A los sacerdotes de la diócesis os quiero exhortar a acoger con amor a las familias de estos niños y jóvenes y a que preparéis con ilusión las celebraciones de los sacramentos de la Iniciación Cristiana. Si ven que para vosotros este momento de su fe es importante, también ellos llegarán a valorarlo. No olvidéis que si por gracia de Dios alguno de estos niños y jóvenes se siente llamado a la santidad y a la amistad con Cristo, ha valido la pena entregar toda nuestra vida al Señor.

Felicidades a todos. Recibid mi bendición.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Visita Pastoral a Roquetes

El 28 de febrer amb la celebració de la Santa Missa a l'Església de la «Raval Nova» es donà per complida la Visita Pastoral a la Parròquia de Roquetes. Aquesta començà el dia de la Candelera quan Mons. Benavent visità els malalts que setmanalment reben la comunió. El mateix dia presidí l'Eucaristia.



El divendres 5 de febrer es reuní amb els nens i joves de la Catequesi, seguí amb les visites als malalts i a les 19.30 h celebrà la Santa Missa.

Tot seguit tingué lloc l'Assemblea Parroquial en la que li foren presentats els 21 grups de treball i moviments parroquials; a l'acte assistiren tots els feligresos que ho desitjaren.

La Missa Estacional es va celebrar el diumenge 7 de febrer. Església plena i cants a càrrec de la Coral «Pre-ludi a Caro». En l'homilia, el Sr. Bisbe explicà primer als nens i després a tots els fidels, què era una Visita Pastoral, invitant-los a ser fidels a l'Evangelí i a formar una comunitat de seguidors de Jesús. Al final saludà, un per un, a tots els assistents.

I. Segarra

Jubileu de l'Arxiprestat del Baix Ebre

El diumenge 28 de febrer se celebrà el Jubileu de l'Arxiprestat del Baix Ebre. A les 17 h, ens vam reunir al temple de la Puríssima, feligresos de les parròquies de Benifallet, Paüls, Alfara de Carles, Els Reguers, Tivenys, Xerta, Aldover, Bitem, Jesús, Roquetes, El Raval de Crist, Vinallop, Campredó i Tortosa, acompanyats pels rectors i tots presidits pel Sr. Bisbe.

S'inicià la celebració amb el cant de l'himne de l'Any Jubilar «*Misericordes sicut Pater*». Tots els concelebrants van anar en processó des de la sagristia a la capella del Santíssim. Després de la pregària del Sr. Bisbe, Mn. Ramon Labernié Castell, arxiprest del Baix Ebre, ens digué que convocats pel papa Francesc, ens disposàvem a celebrar el Jubileu de l'Any de la Misericòrdia les dinou parròquies de l'Arxiprestat. Després en processó anàrem a la Catedral, on entràrem per la Porta Santa, per celebrar l'Eucaristia i compartir els nostres béns amb els més pobres.

El Sr. Bisbe, ens digué en l'homilia que en aquest camí de la misericòrdia, la Paraula d'avui ens exhorta a la conversió. Que Déu hagi tingut misericòrdia no significa que no podem tornar a recaure en el pecat. Som un poble que constantment ha de buscar camins de conversió, els quals són un camí de gratitud a Déu.

La Paraula de Déu ens convida a acollir la seua misericòrdia vivint camins de conversió. Deixem un any més a veure si la figuera d'ara endavant produeix fruits. Això ha de provocar en nosaltres una esperança més ferma i un major desig de conversió.

Un grup de feligresos de les diferents parròquies van fer les pregàries demanant per l'Església, pels preveres, pels germans que sofreixen, pels allunyats i pels qui celebràvem aquesta Eucaristia. Uns altres van portar les ofrenes, mentre tota l'assemblea cantava: «*Pietat, oh Déu*». La col·lecta fou destinada per a les Càritats parroquials del nostre Arxiprestat.



En acabar l'Eucaristia, el Sr. Bisbe donà les gràcies per la nombrosa assistència a la celebració de l'Any Jubilar de la Misericòrdia.

Amb l'himne de la Mare de Déu de la Cinta finalitzà la celebració. Hem de ser instruments de perdó, perquè hem estat els primers en haver-lo rebut de Déu. Com diu el papa Francesc: «*Déu no mai es cansa de perdonar*». «*Donem sempre gràcies a Déu per la seua paciència i misericòrdia*».

Maria Joana Querol Beltrán

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Per què un Jubileu de la Misericòrdia?

L'Església necessita aquest moment extraordinari. No dic: «És bo per a l'Església aquest moment extraordinari.» Dic: «L'Església necessita aquest moment extraordinari.»

En la nostra època de canvis profunds, l'Església està cridada a oferir la seva contribució peculiar, fent visibles els signes de la presència i de la proximitat de Déu. I el Jubileu és un temps favorable per a tots nosaltres, perquè contemplant la misericòrdia divina, que supera qualsevol límit humà i resplendeix sobre l'obscuritat del pecat, puguem ser testimonis més convençuts i eficaços.

Girar els ulls a Déu, pare misericordiós, i als germans que necessiten misericòrdia, significa centrar l'atenció sobre el contingut essencial de l'Evangelí: Jesús, la misericòrdia feta carn, que fa visible als nostres ulls el gran misteri de l'amor trinitari de Déu.

Celebrar un Jubileu de la Misericòrdia equival a posar altra vegada al centre de la nostra vida personal i de les nostres comunitats el que és específic de la fe cristiana, és a dir Jesucrist, el Déu misericordiós.

Sí, estimats germans i germanes, aquest Any Sant ens és ofert per a experimentar en la nostra vida el toc

dolç i suau del perdó de Déu, la seva presència a prop nostre i la seva proximitat especialment en els moments de més necessitat.

Aquest Jubileu, en definitiva, és un moment privilegiat perquè l'Església aprengui a escollir només «allò que a Déu agrada més». I què és allò que «a Déu agrada més»? Perdonar els seus fills, tenir misericòrdia d'ells, per tal que ells puguin també perdonar els germans, resplendint com torxes de la misericòrdia de Déu en el món. Això és el que a Déu agrada més.

(Dimecres, 9 de desembre de 2015.)

Benedicció de les noves instal·lacions de la cuina de la Residència Diocesana d'Ancians



Inicià l'acte, Mn. Josep M. Membrado, president del Patronat, manifestant que la cuina ja havia estat inaugurada amb la participació de tota la casa. Avui, digué Mn. Membrado, era la benedicció de les noves instal·lacions a càrrec del Sr. Bisbe i la presentació com a «Cuina Catalana» a càrrec de la Sra. Pepa Aymamí, directora general de la FICCG. Precisament en el mateix acte, es procedí a la descoberta de la placa lliurada per l'Institut Català de la Cuina i la Cultura Gastronòmica, que identifica la residència «Sant Miquel Arcàngel», com a centre col·laborador de «Cuina Catalana».

El Sr. Bisbe manifestà com l'home col·labora en l'obra de Déu amb el seu treball i l'ajut de la tècnica. Benenirem les noves instal·lacions de la nostra cuina i preguem perquè amb l'habilitat i el treball dels homes, procurem servir sempre més fidelment. Que Déu totpoderós beneeixi



tots els qui hi heu col·laborat. Moltes gràcies.

Tot seguit, Mn. Membrado lliurà un petit obsequi a les cuineres. Després explicà el treball que porta a terme el director general de «Cuina Gestió, s.l.», Sr. Víctor Rafecas, qui agrai la millora tan important que s'havia

fet a la cuina de la Residència d'Ancians.

Després els mitjans de comunicació social van fer una entrevista al Sr. Bisbe, sobre què suposava la nova remodelació que s'havia fet, qui manifestà que responia a les exigències i necessitats del moment i que donada l'experiència que tenia com a director de Col·legis Majors i Seminari, la cuina té un paper molt important.

Finalment, tots els presents vam passar a compartir un «pica pica» preparat per les cuineres de la Residència i una copa de cava.

Felicitats a tot els que col·laboren amb el seu ajut laboral i de voluntariat a que la nostra Residència Diocesana d'Ancians tingue cada dia un nivell més alt d'ajuda envers tots els qui fan d'aquestes instal·lacions la seua pròpia casa.

Maria Joana Querol Beltrán

El dia 1 de març de 2016, el Sr. Bisbe beneí les noves instal·lacions de la cuina de la Residència Diocesana d'Ancians i Centre de Dia «Sant Miquel Arcàngel» de Tortosa. L'acte comptà amb la presència del president del Patronat, Mn. Josep M. Membrado Blas, dels membres del Patronat Sr. Joaquim Amaré Morales, Sr. Jordi Royo Barberà i Mn. Antoni Cunill Puig, del director general de Cuina Gestió s.l., Sr. Víctor Rafecas, de la Sra. Pepa Aymamí, directora general de la Fundació Institut Català de la Cuina i de la Cultura Gastronòmica, del Sr. Gustavo Turón, delegat de la FICCG a Tarragona, de la coordinadora de la Residència «Sant Miquel Arcàngel», Sra. Lluïsa Marín, i de la secretària del Patronat, Sra. Cinta Loras. També s'hi feren presents tres cuineres, els mitjans de comunicació social i alguns altres invitats.



AGENDA



- ▀ **Dilluns 25**, Formació Permanent del Clergat.
- ▀ **Del 26 a l'1 de maig**, Tortosa, Parròquia Mare de Déu del Roser, Visita Pastoral.
- ▀ **Dimecres 27**, Catedral, a les 9.45 h, Jubileu dels Col·legis Concertats (Primària).
- ▀ **Divendres 29**, Corbera d'Ebre, a les 20 h, Confirmacions.
- ▀ **Dissabte 30**, Tortosa, Parròquia Sant Crist, a les 18 h, Missa Estacional.
- ▀ **Diumenge 1 de maig**, Castellfort, 18 h, Confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Dimarts [1C 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anaclet, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz Baron, trapenc.

27. □ Dimecres [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant

Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. □ Dijous [Fets 15,7-21 / Sl 95 / Jo 15,9-11]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Monfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. □ Divendres [1Jo 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / Sl 99 / Jo 15,18-21]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; sant Sofia, vg. i mr.; sant Aldobrando, bisbe.

Maig

1. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 15,1-2.22-29 / Sl 66 / Ap 21,10-14.22-23 / Jo 14,23-29]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Oreç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

Diuenge V de Pasqua

COMENTARI

Tal com Jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres



▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.* O bé: *Al-leluia.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixurgarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat. Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles

(He 14,21-27)

En aquellos días volvieron Pablo y Bernabé a Listra, Iconio y Antioquia, animando a los discípulos, exhortándolos a permanecer en la fe y diciéndoles que tenemos que pasar por muchas tribulaciones para entrar en el reino de Dios. Instituyeron presbíteros en cada Iglesia, y, después de orar y ayunar, los encomendaron al Señor, en el que habían creído.

Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfília; predicaron en Perga y bajaron a Atalía. Allí se embarcaron para Antioquia, de donde habían partido y donde los habían encomendado a la gracia de Dios para la obra que acababan de cumplir.

Cuando llegaron, reunieron a la Iglesia y contaron todo lo que había hecho Dios por medio de ellos, y cómo había abierto a los paganos la puerta de la fe.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre jamás, Dios mío, mi rey.* O bien: *Al-eluya.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis

(Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, porque el primer cielo y la primera tierra habían desaparecido; y el mar ya no existía. Y vi a la ciudad santa, la nueva Jerusalén, que bajaba del cielo del lado de Dios, dispuesta como una esposa ataviada para su esposo. Y oí venir del trono una voz potente que decía: «Ésta es la morada de Dios con los hombres; él habitará con ellos, ellos serán su pueblo y Dios mismo morará con los hombres. Enjugará las lágrimas de sus ojos y no habrá más muerte, ni luto, ni llanto, ni pena, porque el primer mundo ha desaparecido». Y el que estaba sentado en el trono dijo: «Ahora hago el universo nuevo.»

▶ Lectura del Santo Evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Tan pronto como Judas salió del cenáculo, Jesús dijo: «Ahora ha sido glorificado el hijo del hombre y Dios en él. Si Dios ha sido glorificado en él, Dios lo glorificará a él y lo glorificará en seguida». «Hijos míos, voy a estar ya muy poco con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros. Que como yo os he amado, así también os améis unos a otros. En esto reconocerán todos que sois mis discípulos, en que os amáis unos a otros.»

El primer viatge missioner de Pau i Bernabé suposa la fundació de comunitats cristianes. Ara tornen a Antioquia (d'on van sortir) per *anunciar tot el que Déu havia fet*: perquè és Déu qui *havia obert les portes de la fe als no jueus*.

El treball apostòlic de Pau i Bernabé havia consistit a:

- confortar els convertits de nou, exhortant-los a mantenir-se fidels a la fe;
- recordar-los que, per entrar al Regne de Déu, cal passar moltes tribulacions;
- i sobretot ordenar preveres en cada Comunitat, encomanant-los al Senyor, l'únic Bon Pastor.

La darrera part de l'Apocalipsi celebra la cloenda de la Història amb la victòria total i definitiva de l'Anyell (Crist); així com la caiguda de Babilònia (símbol de tot poder oposat a Déu). Per això al final *ja no havia «mar»* (símbol del mal). Llavors *vaig veure un cel nou i una terra nova* del tot nous perquè *el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»*

A Jn 13 comença la revelació especial de Jesús *als seus* (els deixebles) amb els discursos de comiat dels cp 13-17.

Si a Jn 1-12 els conceptes-clau són «llum» (32 X) i «vida» (50 X), a Jn 13-17 l'accent es posa en «amor/estimar» (31 X). Però no s'entén ni es pot viure el manament de l'amor sense el seu model i fonament: l'amor de Jesús fins a l'extrem.

Quan Judes va ser fora del cenacle, incitat a fer més de pressa això que està fent, pot dir Jesús: *Ara és glorificat el Fill de l'home i Déu és glorificat en ell*. La més plena glorificació de Déu té lloc quan el seu Fill és *enlairat en alt*: mai arriba més alt l'amor de Jesús —obedient al Pare i Redemptor dels homes— com quan és *enlairat en alt a la creu*. L'amor de Jesús és el motiu i model del precepte de l'amor que no diu només «Estimeu-vos els uns als altres» sinó «Estimeu-vos els uns als altres tal com Jo us he estimat».